

țărână/ Pe care-l strâng îmi va fi urnă/
Vino, Aheule, pun fruntea jos precum un
bou la hecatombă”. Rafinamentul cu care
sparge solemnitatea prin oralități (aici o
solemnitate cu ticuri homerice reluate
anume) va deveni chiar principiul de
construcție în alte poeme, tocmai în cele
în care Bogdan își trădează singur poetica
anti-confesivă și anti-biografică (și despre
care zice Paul Cernat – în *Bucureștiul
cultural*, nr. 123 - că sunt o răzbunare
ironică a poeziei, sătulă să fie atât de
strâns instruită). Oricâtă gravitate ar pune
(și chiar pune) Bogdan în acest lirism pe
principiu de glosă, el trage inevitabil spre
ludica rafinată, spre jocul de
intertextualități (e una din preferințe) și
de aluzii; implicarea, dincolo de arta
investită, rămâne doar la intensitatea
”lirismului interpretativ” sau a celui de
replică, a poemului ca reverberație a
sugestiilor culte. (Dacă și-a propus, într-
adevăr, o revoluție anti-minimalistă,
Bogdan n-a pornit-o de unde trebuie;
însă asupra acestui sensibil punct voi
reveni, sper, în finalul suitei de recenzii,
căci el nu e doar problema lui Bogdan).
Ori a sugestiilor trase din empatii, cum e
cea cu Emil Botta, din care Bogdan
scoate și el o himeră (*Ce se știe despre
mermeliță?*).

Principiul ludic e slobozit în
poemele, să zicem, biografice și
confesive, în care Bogdan combate din
interior, pe dinăuntru (dacă, într-adevăr,
combate), minimalismul, pe cale de
subversiune. Dar nu-l combate mai mult
decît relativizându-l prin ludism,
încercînd să-l mute la limita dintre joacă
și angoasă, cum face, bunăoară, în *La
Sovata*: ”În iarna lui 2000 am petrecut

mulți ani la Sovata./ Am trăit neprețuite
momente/ în singurătatea zgomotoasă,/
încercînd nu să mă cunosc pe mine/ ci
mai curînd duritatea blîndă a lemnului,/
mi-am lăsat coatele în grija mesei lăcuite/
am înjurat în gînd/ am fost de atîtea ori
în apropierea fericirii/ ieșeam cîte-odată
la aer,/ gustam din fumul nopții,/ din
groaza care mă îmbrățișă” etc. Orizontul
de angoase e, însă, destul de rarefiat, căci
poemele trăiesc dintr-o bună dispoziție
spre locvacitate și improvizație. Nici
chiar *Tataie*, cu regie mai sofisticată și
ducînd joaca în gravitatea inițierii în
moarte, nu se dezice de verva locutorie și
nu-și pierde ritmul euforic al compoziției;
e, firește, un mod de decompunere a
anxietății, de trecere a ei clandestină
printre frivolități orale, dar – de n-o fi
vină de cititor – tocmai în aceste exerciții
de frivolizare a gravității se simte Bogdan
mai în largul său. Supărarea lui pe
minimalism e excesivă, de vreme ce joacă
mai bine chiar cu cărțile lor.

AI. CISTELECAN

**Inga Druță, *Dinamica terminologiei
românești sub impactul traducerii*,
Chișinău, Centrul Editorial-
Tipografic al USM, 2013**

Thanks to the researches made in
the last 2 decades regarding the
specialized languages, the specialized
translation, its status and its
terminological methods, its
terminographic definitions..., thanks to
the studies regarding the characteristics

of terms, of the relationship between the term and the word etc., there have been radical changes in the theory of today's terminology. This is the statement from which starts the study: *Dinamica terminologiei românești sub impactul traducerii*, signed by Inga Druță.

Classic terminology considers the concepts as being fixed and independent of the historical evolution, removing the meaning of research, in the benefit of the designation. So, the demarche is onomasyological: the research starts from the concepts and is oriented to their linguistic expression. In opposition to the traditional terminology, of Wüsterian origin, a terminology for specialists, normative or "internal", is stated nowadays more and more, *social terminology* – the social study of terms as linguistics signs – or the "external" *terminology*. It is a course of descriptive-linguistic research, which approaches the problem of semantic relationships and of the context in terminology, the role of the specialized corpus in the theoretical researches and in the terminological applications. Admitting, implicitly, the diachronical aspect in the creation of terminology (the meaning of nomenclature), the semasiological demarche regarding the treatment of terms is being adopted. In this context, we can hear more about dynamic terminology, demarche in which the term can be analyzed from several perspectives and in which the accent is placed on the interdependance between language, society, knowledge and culture.

From the linguistic perspective, *the dynamic description of terminologies* tracks the

formation of terms from various fields of knowledge – *under the diachronical aspect*, under the aspect of *the semantic and pragmatic behavior of the terminological units*, but also under the aspect of its *integration and functionality in texts* with different degrees of specialization and/or in the mass-media.

The research of Mrs. Inga Druță proposes – from a diachronical perspective – the analysis of two of the romanian specialized „traditional” languages (the economic and educational language), as well as of a terminology that appeared in the last decades – the terminology of environment, methodologically following the descriptive-linguistic course of terminology, as an interdisciplinary science. The description is followed by the conturation of the profile of the investigated terminologies through the identification of the *characteristics and the generating matrix of terminology* of each studied field. In this demarche, the research takes into account *the major impact of the specialized translation* over the romanian terminologies, whereas there is a special relationship between terminology and translation: terminology is frequently considered a *necessary preliminary activity of the translation* or a *product of the translation*, because in the process of translation new terms are often created. Therefore, terminology is examined from the point of view of the history of the literary language.

Through a subtle mastering of the research science, the author analyzes a big amount of terminogenic diagrams, showing how important is the

terminology as a source for the history of a language, in a defined period of time, and how is the language responding to the provocation of communication, determined extralinguistically. Terminological data are analyzed *in speech*, „the frame” in which they are subjects to variation in function of the various registers of the specialized communication. Thereby, the strictly terminological limits of research are extended, fundamental to linguistic principles. In this *integrative demarche*, the values of the term are set according to the context (speech or text) in which it works, a special role is awarded to *semantics* and *pragmatics* – we deduct that from the pages of the book.

The Chronology of development of science and the influences suffered in different historical eras is reflected inclusively in the language of this sciences, as well as in their specific terminology. The author promotes the idea that *terminology is one of the multiple manifestations of the language's vitality*.

Theoretical solutions and the conclusions of the study can be applied during the university studies of *terminology*, of *communication* and *specialized translation, correction of the text* etc. In another list of ideas, the practical recommendations and results of research can contribute to the completion of general and specialized dictionaries for the Romanian language with new forms and meanings, to the elaboration of some terminographical (dictionaries, lexicons) and multilingual terminotic applications (dictionaries and electronic databases), through the application of a *modern*

integrated model of abborderation of specialized terminologies, in which could be combined the principles specific to the “internal” and to the “external” terminology, in the benefit of the work.

Lexical material which stand as the basis for research is erased from various scientific and popularizing papers, original and translated or adapted, from the period's press, specialized and unspecialized, starting with the “zero” moment of terminology (till 1780) and till today, from different time zones in which the Romanian language is spoken. Through the sources there are also included some lexicographical papers (starting with the ones in the 19th century), which provides relevant information regarding the attestation, designation and circulation of some terms in the era.

Doina BUTIURCĂ

Ion Simuț, *Vămile posterității. Secvențe de istorie literară*, Editura Academiei Române, București, 2012

Ion Simuț este unul dintre criticii și istoricii literari actuali cu mari șanse de a se angaja în scrierea unei istorii credibile a literaturii române. De altfel, într-o carte a sa, criticul mărturisește că este bântuit de „fantasma unei istorii a literaturii române contemporane”. Trebuie să amintim, pe de altă parte, că sfera domeniului de interes a criticului